

Andrzej Grzywacz, prof. dr hab. inż. leśnictwa. Trzykrotnie uhonorowany godnością doktora honoris causa za osiągnięcia w dziedzinie nauk leśnych i szkolnictwa leśnego. Przez 44 lata pracował na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie. W latach 1990-93 pełnił funkcję Dziekana Wydziału Leśnego. Równolegle w latach 1992-93 pracował na stanowisku Głównego Konserwatora przyrody – wiceministra, podsekretarza stanu w Ministerstwie Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa.

Aktywnie działa w Polskiej Akademii Nauk. Od 1981 r. jest członkiem Komitetu Nauk Leśnych PAN, a od 2007 r. jest członkiem rzeczywistym PAN. Nieprzerwanie od 2001 roku członek Państwowej Rady Ochrony Przyrody. Wieloletni przewodniczący Polskiego Towarzystwa Leśnego. Obecnie Honorowy Przewodniczący PTL. Wyróżniony Medalem Pro Bono Silvae.

Posiada szerokie zainteresowania naukowe: fitopatologia leśna, ochrona przyrody, mykologia, polityka i edukacja ekologiczna. Przekłada się to na imponujący dorobek naukowy. Jest autorem lub współautorem łącznie ponad 600 publikacji. Znaczną część stanowią oryginalne prace twórcze, które ukazały się w czołowych zagranicznych i krajowych czasopismach naukowych, monografiach naukowe i rozdziały w monografiach, 20 książek, 34 redakcje naukowe książek i materiałów z sympozjów naukowych, prace przeglądowe, artykuły z konferencji i sympozjów, publikacje popularno-naukowe oraz artykuły w leśnej i przyrodniczej prasie branżowej. Zajmuje się również badaniami dotyczącymi drzew – pomników przyrody i ich ochroną. Część publikacji dotyczy także szeroko rozumianej problematyki leśnej, nauk leśnych, historii leśnictwa, ochrony przyrody i edukacji przyrodniczo-leśnej społeczeństwa. Wśród książek popularno-naukowych wydanych w wysokich nakładach są m in.: Grzyby i las, Grzyby chronione, Wiem, co zbieram w lesie, a także rozdziały w książkach związane z rolą i znaczeniem grzybów w lasach: Poznajemy las, Las Twoim bogactwem, Żywot lasu, Las tętniący życiem, Drzewa – pomniki przyrody.

Pomysłodawca i kierownik 18 projektów badawczych zleczanych przez różne instytucje. Uczestnik realizacji wielu grantów. Wykonał ponad 110 ekspertyz i opinii dla potrzeb praktyki leśnej, ochrony przyrody i zabytków. Przygotował ponad 130 recenzji przedwydawniczych książek i skryptów oraz recenzji i artykułów do czasopism krajowych i zagranicznych. Autor kilkudziesięciu opinii o dokumentacji badań, wniosków o nagrody naukowe, planów ochrony obszarów przyrodniczych itp.

Promotor 14 rozpraw doktorskich, opiekun 301 prac magisterskich. Recenzent 119 prac, m.in. doktorskich i habilitacyjnych.

Za działalność naukową, dydaktyczną i organizatorską uzyskał nagrody Ministra Edukacji Narodowej, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Ministra Środowiska, PAN, Rektora SGGW. Odznaczony Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem za zasługi dla obronności kraju i wieloma innymi.

Przyczynił się do utworzenia Biebrzańskiego Parku Narodowego, Parku Narodowego Gór Stołowych, szeregu rezerwatów przyrody oraz różnych aktów legislacyjnych. Prowadził rozmowy w sprawie utworzenia Magurskiego Parku Narodowego.

Jarosław Socha, prof. dr hab. inż. Leśnictwa. Kierownik Katedry Zarządzania Zasobami Leśnymi na Wydziale Leśnym Uniwersytetu Rolniczego im. H. Kołłątaja w Krakowie. Od września br. pełni funkcję Dziekana Wydziału Leśnego, a od 2020 r. koordynatora dyscypliny nauki leśnej oraz przewodniczącego Rady Dyscypliny nauki leśnej.

Od maja br. jest Przewodniczącym Komitetu Nauk Leśnych i Technologii Drewna PAN oraz od roku 2023 jest członkiem Komitetu Ewaluacji Nauki przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Jest członkiem Editorial Board – rad naukowych, licznych czasopism naukowych, w tym szczególnie cenionego w naukach leśnych czasopisma Forest Ecology and Management. Odbił staże naukowe w Integrated Remote Sensing Studio na University of British Columbia, Kanada oraz na University of Lisbon, Portugalia. Uczestniczył również w licznych pobytach naukowych i konferencjach w większości krajów europejskich oraz Brazylii, Chile, USA i Nowej Zelandii.

Jego dorobek naukowy obejmuje między innymi 113 recenzowanych artykułów, opublikowanych w zdecydowanej większości w renomowanych czasopismach z listy JCR. W roku 2023 i 2024 został zaliczony do grona 2% najczęściej cytowanych naukowców na świecie. Kierował licznymi projektami badawczymi krajowymi i międzynarodowymi oraz był wykonawcą w projektach i kilkunastu projektach krajowych, w tym finansowanych przez KBN, MNiSW, NCBiR i PGL LP.

Aktualnie realizuje 6 projektów badawczych krajowych i międzynarodowych, w tym finansowanych w ramach Horyzont Europa, Forest Value i NCN.

Aktualnie realizowane projekty międzynarodowe:

1. 2022-2025 – LEARNFORCLIMATE: Learning to realize multiple forest policy objectives under climate related stress and disturbance (*Procesy uczenia się dla realizacji wielorakich celów polityki leśnej w kontekście stresu i zaburzeń klimatycznych*), Konkurs: Forest Value Joint Call 2021 Zleceniodawca: Komisja Europejska, Narodowe Centrum Nauki. Projekt realizowany przez konsorcjum uczelni m. in. z Polski, Szwecji, Słowenii, Niemiec.
2. 2022-2025 – CLIMB-FOREST: CLimate Mitigation and Bioeconomy pathways for sustainable FORESTry, Konkurs: Horizon Europe / HORIZON-CL6-2021-CLIMATE-01-09 Zleceniodawca: Komisja Europejska. Projekt realizowany przez konsorcjum uczelni m. in. z Polski, Norwegii, Szwecji, Słowenii, Niemiec, Hiszpanii, Czech, Szwajcarii, Finlandii i Francji.

Promotor w 9 zakończonych obroną przewodach doktorskich, w tym 4 doktoratów, które uzyskały wyróżnienie. W latach 2005-2023 nagrodzony 19 nagrodami indywidualnymi i zespołowymi za działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną, Nagrodą Zespołową Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

W badaniach zajmuje się głównie kierunkami badawczymi: długoterminowe konsekwencje zmian warunków siedliskowych i produktywności lasów w wyniku zmiany klimatu i antropopresji, zaburzenia i adaptacja lasów do zmiany klimatu oraz ich rola mitygacyjna, modelowanie wzrostu drzew i drzewostanów oraz produktywności siedlisk ze szczególnym uwzględnieniem wykorzystania danych teledetekcyjnych.

Do najważniejszych osiągnięć naukowych należy opracowanie wdrażanych aktualnie w leśnictwie, w tym SILP, Web Taksatorze i Banku Danych o Lasach modeli wzrostu głównych gatunków lasotwórczych Polski oraz opracowanie modeli i map ryzyka zamierania drzewostanów w Polsce. Jest twórcą oryginalnej metody monitorowania i modelowania wzrostu lasów na podstawie powtarzanych danych teledetekcyjnych.